

Rozwijając Rilkego – Sanah

W złożonych dłoniach
Strzępy ciszy
Co mogły być modlitwą
Niewiele, ale i to stracisz, Panie
Gdy one znikną
I zachwyt na siatkówce oka
Nietrwały w końcu zapis
Twój hymn dla Twego dzieła, Panie
To także stracisz
I natarczywe słowo próśb
Proście, a będzie Wam dane
Co ucho Tve pieściły, Panie
Tak, także ustana
I moje miejsce w Twoim domu
Wygniecione przez stopy
Spojrzysz niby przypadkiem, Panie
A tam już tylko kurzu dotyk

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych